

Wie is de "hoogste macht" volgens Romeinen 13:1-7?

Na de dood van de apostelen werden de ambten in christelijke gemeenten ingenomen door trotse, zelfzuchtige en sluwe bedienaren, zodat het ware Christendom een grote achteruitgang onderging (**Handelingen 20:28-30**). Sinds die tijd, onder invloed van satan de duivel, hebben de religieuze geestelijken, reeds het zogenaamde "Christendom", ter wille van zelfzuchtige doelen, ten onrechte uitgelegd dat politieke heersers hun macht van Jehovah God ontvangen. Op deze basis ontstond de leer van "Gods recht op koningen", volgens welke katholieke pausen en orthodoxe priesters koningen zalven om over mensen te heersen. Vele eeuwen lang hebben de heersers van "christelijke" staten het valse recht om met geweld en angst te regeren gebruikt om het gewone volk te dwingen hen eer en glorie te geven en hun loyaliteit en gehoorzaamheid te tonen, ondanks de enorme wetteloosheid van hun bevelen en handelingen die tegen Gods wil ingaan. Dit alles wierp een grote smaad op Gods Heilige Naam, omdat mensen die door de geestelijkheid werden misleid, het geloof in de ware God verloren, Die naar hun inzicht verantwoordelijk was voor de heersers en hun ongerechtigheden.

Tegenwoordig zijn er in het zogenaamde "Christendom" veel verschillende religieuze organisaties die onderling verschillen hebben in het begrijpen van Gods Woord, maar het begrijpen van de vraag "wie is de hoogste macht", volgens Romeinen 13:1-7, blijven zij hetzelfde, namelijk dat de "hoogste macht" de politieke heersers en ambtenaren van deze wereld zijn. Maar is zo'n conclusie juist, volgens de Heilige Schrift? Als dat zo is, waarom leven regeringen dan niet onder elkaar in vrede en liefde, zoals Gods dienstknechten werden bevolen te doen? (**Markus 9:50; Romeinen 13:8-10**) Waarom voeren zij bloedige oorlogen en dwingen zij mensen elkaar te doden, als de wet van Jehovah en Jezus Christus dit verbiedt? (**Mattheüs 5:21, 22; 1 Johannes 3:15**) Waarom hebben verschillende zogenaamde "christelijke" staten verschillende wetten? Waarom is het wettelijk toegestaan om huwelijken tussen personen van hetzelfde geslacht aan te gaan in Canada, Frankrijk, Spanje, terwijl het verboden is in Oekraïne, Polen en Rusland? Waarom verbieden de wetten in Rusland de activiteiten van Jehovah's getuigen op zijn grondgebied en noemen ze hen een extremistische organisatie, terwijl de wetten in de Verenigde Staten en Europese landen Jehovah's getuigen tegelijkertijd toestaan Gods Woord te prediken en te bestuderen? Waarom dwingen de wetten van Groot-Brittannië en IJsland hun burgers niet tot militaire dienst in vreedstijd, en in Oekraïne, Wit-Rusland en vele andere landen is militaire dienst in vreedstijd verplicht voor hun burgers? Is Gods wet verschillend in verschillende staten? De Bijbel zegt dat Jehovah niet verandert (**Maleachi 3:6**). Zijn wetten zijn onveranderlijk voor trouwe christenen, ongeacht waar ze op aarde wonen. Daarom rijst een logische vraag: "aan welke van deze staten heeft God de macht gegeven bepaalde wetten vast te stellen?" Als we het "iedereen" vertellen, ontstaan er andere vragen: "Waar heeft Jehovah in de Bijbel gezegd dat Hij in de ene staat iets goedkeurt en in een andere niet goedkeurt? Is het mogelijk dat Jehovah God de macht aan de verschillende naties heeft gegeven om rechten en wetten in te stellen die tegen Zijn wil ingaan?" Daarom zijn al deze logische vragen onbetwistbaar bewijs dat de regeringen van deze wereld niet door God zijn gevestigd, en daarom de woorden in Romeinen 13:1-7 geldt niet voor hen. Wie gaf de macht aan deze verschillende heersers om de aarde te bezitten? Deze macht werd hun gegeven door satan de duivel, die in de Heilige Schrift wordt genoemd als de vorst en god van deze wereld (**Johannes 12:31; 14:30; 2 Korinthe 4:3-4; Efeze 2:1-2**). Het was de duivel, die Jezus Christus in de woestijn

verleidde, die beloofde Hem bezit te geven van alle koninkrijken der aarde en hun heerlijkheid als Jezus hem zou aanbidden, zoals we lezen in **Mattheüs 4:8-10**. De duivel is de heerser over alle menselijke regeringen die vandaag op aarde bestaan, en hij is het die in zijn organisatie de macht geeft om een bepaalde staat te regeren aan een persoon, terwijl hij symbolisch wordt voorgesteld in **Openbaring 13:2** door de slang.

Daarom moet worden geconcludeerd dat de woorden van de apostel Paulus, opgetekend in Romeinen 13:1-7, verwijzen naar de autoriteiten in Gods organisatie. En we kunnen hiervan overtuigd worden door elk vers afzonderlijk te analyseren met behulp van Theocratische literatuur in het licht van Gods Woord.

"Ieder mens moet zich onderwerpen aan de gezagsdragers die over hem gesteld zijn, want er is geen gezag dan van God, en de gezagsdragers die er zijn, zijn door God ingesteld." – Romeinen 13:1

"Ieder mens moet zich onderwerpen aan de gezagsdragers..." Wie is de "hoogste macht" in Gods organisatie, waaraan elk "mens" (in het origineel het griekse woord "ψυχή" [psyche] – *ziel*) moet gehoorzamen? De Heilige Schrift geeft een antwoord op deze vraag door het boek van de profeet Jesaja, waar we deze woorden lezen: **"want Jehovah is onze rechter, Jehovah is onze wetgever, Jehovah is onze koning; hij zal ons redden."** – **Jesaja 33:22** (A.S.V.). Iedere getrouwe christen moet dus in de eerste plaats Jehovah God gehoorzamen, want aan Hem behoort de volheid van kracht, en de apostel Jakobus roept ons hiertoe in zijn boodschap op door te zeggen: **"Onderwerp u dan aan God..."** – **Jakobus 4:7**. Deze "hoogste macht" werd door Jehovah aan Zijn Zoon en aan onze Heiland Jezus Christus gegeven, zoals we leren uit de woorden van het gebed van Christus zelf: **"Dit sprak Jezus, en Hij sloeg Zijn ogen op naar de hemel en zei: Vader, het uur is gekomen, verheerlijk Uw Zoon, opdat ook Uw Zoon U verheerlijkt, zoals U Hem macht gegeven hebt over alle vlees, opdat Hij eeuwig leven geeft aan allen die U Hem gegeven hebt."** – **Johan. 17:1-2**. Ook zei Jezus vóór Zijn hemelvaart tot de apostelen: **"... Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde."** – **Mattheüs 28:18**. Met betrekking tot deze de apostel Paulus, onder de inspiratie van de Heilige Geest, zegt ook deze woorden: **"en wat de allesovertreffende grootheid van Zijn kracht is aan ons die geloven, overeenkomstig de werking van de sterkte van Zijn macht, die Hij gewerkt heeft in Christus, toen Hij Hem uit de doden opwekte en aan Zijn rechterhand zette in de hemelse gewesten, ver boven alle overheid en macht en kracht en heerschappij en elke naam die genoemd wordt, niet alleen in deze wereld, maar ook in de komende. En Hij heeft alle dingen aan Zijn voeten onderworpen en heeft Hem als hoofd over alle dingen gegeven aan de gemeente"** – **Efeze 1:19-22**, en op een andere plaats lezen we: **"...Wanneer Hij echter zegt dat aan Hem alle dingen onderworpen zijn, is het duidelijk dat Hij Die Zelf alles aan Hem onderworpen heeft, hiervan is uitgezonderd. En wanneer alle dingen aan Hem onderworpen zijn, dan zal ook de Zoon Zelf Zich onderwerpen aan Hem Die alle dingen aan Hem onderworpen heeft, opdat God alles in allen zal zijn."** – **1 Korinthe 15:27-28**. Jehovah beloonde de volmaakte trouw van Jezus Christus door Hem aan Zijn rechterhand te plaatsen, waardoor Hij boven alles het Hoofd van de Kerk werd.

Verder zegt de apostel: *"...want er is geen gezag dan van God, en de gezagsdragers die er zijn, zijn door God ingesteld."* Wat zijn deze autoriteiten die God Jehovah in Zijn organisatie *"heeft ingesteld"* (in het origineel wordt het griekse woord "τάσσω" [tasso] gebruikt *om aan*

te stellen, vast te stellen, zetten)? In het vorige hoofdstuk van deze brief legt de apostel Paulus uit dat de Kerk bestaat uit leden van het lichaam van Christus (**Romeinen 12:4, 5**). Het hoofd van de Kerk is Jezus Christus (**Kolossenzen 1:18; Efeze 1:22**). Samen vormen zij Gods Theocratische organisatie, waar elk van haar leden een andere positie en autoriteit inneemt die door Jehovah is aangesteld, zoals we erover lezen: **"Maar nu heeft God de leden, elk van hen afzonderlijk, in het lichaam een plaats gegeven zoals Hij gewild heeft... God nu heeft sommigen in de gemeente een plaats gegeven: ten eerste apostelen, ten tweede profeten, ten derde leraars, vervolgens krachten, daarna genadegaven van genezingen, vormen van hulpverlening, bestuurlijke gaven, allerlei talen."** – **1 Korinthe 12:18, 28**. Het is vermeldenswaard dat de apostelen ook deel uitmaken van het "hoogste gezag", omdat Jezus Christus hun de macht gaf om bepaalde wetten en regels in Gods organisatie vast te stellen, waardoor zij heersers werden, wier instructies de apostel Petrus opmerkte om alle getrouwe christenen te gehoorzamen: **"Onderwerp u dan omwille van de Heere aan alle menselijke orde, hetzij aan de koning, als hoogste machthebber, hetzij aan de stadhouders, als mensen die door hem gezonden worden tot straf van de kwaaddoeners, maar tot lof van hen die goeddoen."** – **1 Petrus 2:13-14**. De apostel Paulus, die getuigt van het gezag dat aan de apostelen is gegeven, zegt: **"Want ook als ik mij nog meer zou beroemen op onze volmacht, die de Heere ons gegeven heeft tot opbouw en niet tot uw afbraak, dan zou ik nog niet beschaamd worden."** – **2 Korinthe 10:8**, en op een andere plaats lezen we zijn woorden: **"Daarom schrijf ik u dit terwijl ik afwezig ben, opdat ik, wanneer ik aanwezig ben, niet streng hoef op te treden, overeenkomstig de volmacht die de Heere mij gegeven heeft tot opbouw en niet tot afbraak."** – **2 Korintiërs 13:10**. Het is vermeldenswaard dat Jezus Christus de apostelen, en later hun discipelen Timotheüs en Titus, de bevoegdheid gaf om door het opleggen van hun handen dienaren (opzieners en hun assistenten) in christelijke gemeenten aan te stellen (**Handelingen 14:23; 1 Timotheüs 5:22; Titus 1:5-9**). Deze dienaren kregen ook gezag in bepaalde zaken: om de orde en de zuivere aanbidding van broeders en zusters te bewaken, om hen geestelijk te versterken en te onderrichten op het pad van de waarheid (**1 Petrus 5:1-3**). Alle broeders moeten goed samenwerken met zulke ouderlingen die hen trouw leiden in de dienst van God. Bij deze gelegenheid schreef de apostel Paulus: **"En wij vragen u, broeders, hen te erkennen die onder u arbeiden, u leiding geven in de Heere en u terechtwijzen, en hen uitermate hoog te achten in liefde, om hun werk. Leef in vrede met elkaar."** – **1 Thessalonicenzen 5:12-13**.

"Zodat hij die zich verzet tegen het gezag, tegen de instelling van God ingaat, en wie daartegen ingaan, zullen over zichzelf een oordeel halen." – Romeinen 13:2

Laten we aandacht besteden aan duidelijke, specifieke woorden: *"Zodat hij die zich verzet tegen het gezag, tegen de instelling van God ingaat."* Deze woorden zeggen niet tot op zekere hoogte of relatieve weerstand tegen macht, maar ze zeggen ondubbelzinnig en duidelijk dat elke weerstand tegen de instructies van macht weerstand is tegen Gods gebod. Er is geen gerechtvaardigde reden voor een getrouwe christen om zich te verzetten tegen de bevelen, instructies en wetten die door Gods gezag worden gegeven. Als we de wetten van regeringen kennen, kunnen we met vertrouwen zeggen dat de woorden van dit vers niet op

hen van toepassing zijn, omdat hun wetten vaak in tegenspraak zijn met de wetten van God. Om Jehovah te behagen, moeten getrouwe christenen zich tegen zulke wetten verzetten, omdat de duivel de auteur ervan is (**Jakobus 4:7**).

Lees verder: "...en wie daartegen ingaan, zullen over zichzelf een oordeel halen." Van wie ontvangen zij "het oordeel" (in het origineel wordt het griekse woord "κρίμα" [kryma] gebruikt – een rechterlijke beslissing, vonnis, veroordeling)? Een mens? Met zekerheid, nee. Niemand in Gods organisatie of daarbuiten heeft het recht om iemand die in de organisatie is te veroordelen, zoals we erover lezen: "**Daarom bent u niet te verontschuldigen, o mens, wie u ook bent die anderen oordeelt, want waarin u de ander oordeelt, veroordeelt u uzelf. U immers die anderen oordeelt, doet dezelfde dingen. En u, o mens, die hen oordeelt die zulke dingen doen, en ze zelf ook doet, denkt u dat u aan het oordeel van God zult ontkomen?**" – **Romeinen 2:1, 3** en er wordt ook gezegd: "Er is één Wetgever, namelijk Hij Die kan zalig maken én te gronde richten. Maar wie bent u, die over de ander oordeelt?" – **Jakobus 4:12**. Daarom is het woorden "wie daartegen ingaan" zonder uitzondering van toepassing op elk lid van Gods aardse organisatie, en de apostel Paulus getuigt hiervan door te zeggen: "**Ik vertrouw van u in de Heere dat u niet anders gezind zult zijn; maar hij die u in verwarring brengt, zal het oordeel dragen, wie hij ook is.**" – **Galaten 5:10**. Daarom moeten we concluderen dat "het oordeel" die in Romeinen 13:2 wordt genoemd, het oordeel van Jehovah is, dat Hij over Zijn organisatie uitvoert door haar Hoofd, Jezus Christus, en degenen die de Heer voor dit werk heeft aangewezen: "**Want nu is het de tijd dat het oordeel begint bij het huis van God; en als het eerst bij ons begint, wat zal het einde zijn van hen die het Evangelie van God ongehoorzaam zijn?**" – **1 Petrus 4:17**.

"Want voor de overheid hoeft men niet te vrezen, wanneer men goede werken doet, maar wel als men kwade werken doet. Wilt u nu van het gezag niets te vrezen hebben, doe het goede en u zult er lof van ontvangen." – Romeinen 13:3

"Want voor de overheid hoeft men niet te vrezen, wanneer men goede werken doet, maar wel als men kwade werken doet". Is het redelijk om aan te nemen dat aardse heersers verschrikkelijk zijn voor de wettelozen die minstens één van de volgende zonden begaan: "**Het is bekend wat de werken van het vlees zijn, namelijk overspel, hoerij, onreinheid, losbandigheid, afgoderij, toverij, vijandschappen, ruzie, afgunst, woede-uitbarstingen, egoïsme, onenigheid, afwijkingen in de leer, jaloersheid, moord, dronkenschap, zwelgpartijen, en dergelijke; waarvan ik u voorzeg, zoals ik ook al eerder gezegd heb, dat wie zulke dingen doen, het Koninkrijk van God niet zullen beërven.**" – **Galaten 5:19-21**. We kunnen met vertrouwen zeggen dat de politieke autoriteiten niet verschrikkelijk zijn voor degenen die dit doen. Integendeel, zij zijn er zelf schaamteloos mee bezig. Wie waarschuwt christenen dan met gezag dat zulke ongerechtigheden hen niet toelaten Gods Koninkrijk binnen te gaan? De apostel Paulus, gemachtigd door de Heer, is een van degenen die tot de "hoogste macht" behoorden.

Verder zegt de apostel: "...Wilt u nu van het gezag niets te vrezen hebben, doe het goede en u zult er lof van ontvangen". Ontvangen Jehovah's getuigen die de dag van de wraak van de Almachtige God uitroepen, lof van de heersers van deze satanische wereld voor zulk fatsoenlijk werk? Natuurlijk niet! In veel landen van de wereld belemmeren of verbieden de autoriteiten de getrouwe Jehovah's getuigen duidelijk en vervolgen ze hen krachtig. Daarom

kunnen we er vol vertrouwen van overtuigd zijn dat de macht die in het derde vers wordt genoemd, Jezus Christus is en degenen die in Gods organisatie de macht hebben gekregen om slechte daden uit te roeien en goede daden te prijzen. Een treffend voorbeeld van zo'n conclusie zijn de woorden van de apostel Paulus, die zegt: **"Oordeel daarom niets vóór de tijd, totdat de Heere komt. Hij zal ook wat in de duisternis verborgen is aan het licht brengen, en de voornemens van het hart openbaar maken. En dan zal ieder van God lof ontvangen. En ik prijs u, broeders, omdat u in alles aan mij denkt en aan de overleveringen vasthoudt, zoals ik die aan u heb overgeleverd."** – 1 Korinthe 4:5; 11:2, en op een andere plaats schrijft hij: **"En wij hebben ook de broeder met hem meegezonden die in alle gemeenten lof ontvangt om zijn dienst in het Evangelie."** – 2 Korinthe 8:18; 9:1-3.

"Zij is immers Gods dienaress, u ten goede. Als u echter kwaad doet, vrees dan, want zij draagt het zwaard niet zonder reden. Zij is namelijk Gods dienaress, een wreekster tot straf voor hem die het kwade doet." – Romeinen 13:4

"Zij is immers Gods dienaress, u ten goede". Uit alles wat hierboven is gelezen en gezegd, zijn we ervan overtuigd dat satan en zijn superieuren niet Gods dienaren zijn voor het welzijn van trouwe christenen. Jehovah heeft satan of een ander lid van Zijn organisatie niet de bevoegdheid gegeven om de bestraffing van misdadigers in Gods organisatie uit te voeren. Daarom heeft dit vers betrekking op het gezag dat Jehovah in Zijn organisatie heeft ingesteld voor het welzijn van degenen die Hem gehoorzamen, evenals voor het oordeel en de bestraffing van degenen die ongerechtigheid begaan.

Lees verder: *"...Als u echter kwaad doet, vrees dan, want zij draagt het zwaard niet zonder reden. Zij is namelijk Gods dienaress, een wreekster tot straf voor hem die het kwade doet"*. Het woord *"het zwaard"* dat door de apostel Paulus wordt gebruikt staat symbolisch voor de uitvoerende macht die God gebruikt om diegenen te straffen die kwaad doen in Zijn organisatie. Jezus Christus, de ware Koning van Jehovah, wordt in de Heilige Schrift symbolisch afgebeeld met een zwaard, dat spreekt van de macht die Hem is gegeven om Gods wraak op de natiën in Armageddon te nemen: **"En uit Zijn mond kwam een scherp zwaard, opdat Hij daarmee de heidenvolken zou slaan. En Hij zal hen hoeden met een ijzeren staf. En Hij treedt de wijnpersbak van de wijn van de grimmige toorn van de almachtige God. Er stond op Zijn bovenkleed en op Zijn dij deze naam geschreven: Koning der koningen en Heere der heren."** – Openbaring 19:15-16. Het is Jezus Christus die de voornaamste uitvoerder is van de straffen van Jehovah God, de Grote wreker, Die de misdadiger straft, zoals blijkt uit de apostel Paulus, die zei: **"Laat niemand over zijn broeder heen lopen en hem bedriegen door zijn handelwijze, want de Heere is een Wreker van dit alles, zoals wij u ook van tevoren gezegd en bezworen hebben."** – 1 Thessalonicenzen 4:6, en op een andere plaats lezen we: **"Alexander, de kopersmid, heeft mij veel kwaad aangedaan. Moge de Heere hem vergelden naar zijn werken."** – 2 Timotheüs 4:14. Jehovah vertrouwde de apostelen ook het gezag toe om Zijn oordelen en straffen tegen overtreders in christelijke vergaderingen uit te drukken, die in sommige gevallen onmiddellijk werden gevolgd door hun straf. Laten we ons bijvoorbeeld herinneren hoe Ananias en Saffira op de grond vielen en stierven toen de apostel Petrus wees hen erop dat zij niet de mensen, maar God hadden misleid (**Handelingen 5:1-11**). Laten we ons het verhaal herinneren van hoe de apostel Paulus het oordeel van de Heer uitsprak over de

magiër, de Joodse valse profeet Elim, die zich verzette tegen Gods boodschap (**Handelingen 13:6-12; Handelingen 8:18-24**). Het is ook de moeite waard om de woorden van de apostel Paulus te herinneren, die hij aan de gemeente in Korinthe schreef toen hij hoorde dat iemand de vrouw van zijn vader tot vrouw had genomen: **"Men hoort algemeen dat er hoererij onder u voorkomt, en wel zo'n vorm van hoererij waarvan zelfs onder de heidenen geen sprake is, namelijk dat iemand de vrouw van zijn vader heeft. En u doet zich zo gewichtig voor. Kunt u niet beter treuren, om dan hem die deze daad begaan heeft, uit uw midden weg te doen? Ik heb, hoewel afwezig met het lichaam, maar aanwezig met de geest, namelijk reeds besloten - alsof ik aanwezig was - om hem die dat zo gedaan heeft, in de Naam van onze Heere Jezus Christus, als u en mijn geest bijeengekomen zijn, in de kracht van onze Heere Jezus Christus, over te geven aan de satan, tot verderf van het vlees, opdat de geest behouden zal worden op de dag van de Heere Jezus."** – **1 Korinthe 5:1-5**. Daarom droeg Gods autoriteit, die de apostelen vertegenwoordigden, niet voor niets *"een zwaard"*. Het is vermeldenswaard dat de uitvoerende macht om degenen die schuldig zijn aan Gods organisatie te straffen tot op zekere hoogte bij de bedienaren berust, aangezien zij de plicht hebben om orde en reinheid te handhaven in christelijke gemeenten door sommigen die ongerechtigheid bedrijven uit te sluiten, of degenen die berouw hebben van hun slechte daden terug te nemen (**1 Korinthe 5:2; 2 Korinthe 2:5-8**). Met betrekking tot zulke ouderlingen schreef de apostel Paulus aan getrouwe christenen: **"Denk aan uw voorgangers, die het Woord van God tot u gesproken hebben. Let op de uitkomst van hun levenswandel, en volg hun geloof na. Gehoorzaam uw voorgangers en wees hun onderdanig, want zij waken over uw zielen omdat zij rekenschap moeten afleggen, opdat zij dat mogen doen met vreugde en niet al zuchtend. Dat heeft immers voor u geen nut."** – Hebreëen 13:7, 17.

"Daarom is het nodig onderworpen te zijn, niet alleen omwille van de straf, maar ook omwille van het geweten." – Romeinen 13:5

In deze woorden vestigt de apostel Paulus de aandacht van de trouwe christen op de juiste reden waarom hij zich moet weerhouden van kwaad doen, namelijk: *"omwille van het geweten."* Het is niet alleen omdat hij bang is voor de straf die hij vroeg of laat zal krijgen voor zijn gemanifesteerde ongehoorzaamheid aan Gods eisen, want zo'n motief is uit eigenliefde. De apostel adviseert zich van het kwaad te weerhouden en goed te doen, omdat hij Jehovah God liefheeft en Hem wil behagen. Precies dit motief zal juist en zuiver zijn, en dus zal zijn geweten zuiver zijn, want er staat geschreven: **"Het einddoel nu van het gebod is liefde die voortkomt uit een rein hart, een goed geweten en een ongeveinsd geloof."** – 1 Timoteüs 1:5.

"Om die reden immers betaalt u ook belastingen. Het zijn namelijk dienaars van God, die juist daarmee voortdurend bezig zijn." – Romeinen 13:6

Het is het feit dat de apostel een voorbeeld gaf over het betalen van een belasting dat door veel religieuze gidsen wordt beschouwd als een sterk argument en bewijs dat de eerste zeven verzen van het dertiende hoofdstuk verwijzen naar de autoriteiten van deze satanische wereld. Maar laten we eerlijk zijn dat een dergelijke conclusie in strijd zou zijn met de wijze

en logische verklaringen van de hierboven gelezen teksten van dit hoofdstuk, die volledige steun hebben in de Heilige Schrift.

Het is vermeldenswaard dat de apostelen hun brieven niet in hoofdstukken en verzen hebben verdeeld. Deze verdeling van Gods Woord werd in het midden van de IV eeuw na Christus door vertalers ingevoerd en is tot op onze dagen gekomen in de vorm die we nu hebben. Door dit belangrijke feit te kennen, kunnen we begrijpen dat de woorden van de apostel Paulus: *"Om die reden immers betaalt u ook belastingen..."* een semantische en logische relatie hebben met de woorden die in het vijfde vers van dit hoofdstuk worden geplaatst. Om hier zeker van te zijn, laten we eens kijken naar deze woorden in verschillende vertalingen van de Bijbel:

"Want daarom betaalt gij ook schatting." (Rotherham)

"Om dezelfde reden als waarom je belasting betaalt." (Moffatt)

"Waarom, dit is echt de reden waarom jij ook belasting betaalt." (Weymouth)

"Want ook daarom betaal je belasting." (Diaglott)

Uit de gepresenteerde vertalingen wordt duidelijk dat de apostel Paulus de woorden over belastingen gebruikte als een voorbeeld van het juiste motief van een goed geweten. Om deze reden betaalden plaatselijke christenen belastingen aan de Romeinse autoriteiten. Of hoe we bepaalde belastingen, rechten of noodzakelijke betalingen betalen voor diensten die we ontvangen van de moderne keizer vandaag in deze of gene staat waar we wonen, beseffend dat dit is goedgekeurd door Jezus Christus Zelf, Die zei "geef keizer wat van keizer is en God wat van God is" (**Mattheüs 22:21**). Daarom benadrukt de apostel met dit in gedachten ook dat getrouwe christenen, niet alleen uit vrees voor straf, maar ook ter wille van een goed geweten, vertegenwoordigers van het "hogere gezag" in Gods organisatie gehoorzamen. Verder betoogt de apostel Paulus waarom dit moet worden gedaan door te zeggen: *"...Het zijn namelijk dienaars van God, die juist daarmee voortdurend bezig zijn (toeziend op de orde en zuivere eredienst in christelijke samenkomsten)."*

"Geef dus aan allen wat u verschuldigd bent: belasting aan wie belasting, tol aan wie tol, ontzag aan wie ontzag, eer aan wie eer toekomt." – Romeinen 13:7

Het woord *"aan allen"* verwijst zowel naar Gods organisatie als daarbuiten. Daarom verwijzen de woorden *"belasting"* en *"tol"* naar de verplichtingen die door de politieke regering waar zij wonen aan christenen worden opgelegd. Getrouwe christenen, volgens de raad van Jezus Christus, geven het aan die regering: **"En Hij zei tegen hen: Geef dan aan de keizer wat van de keizer is en aan God wat van God is."** – Lukas 20:25.

Woorden: *"...aan wie ontzag"* geef aan wie trouwe christenen met angst moeten behandelen. De Heilige Schrift geeft hier een antwoord op: **"Dien Jehovah met vreze, en verblijd u met beven."** – Psalmen 2:11 (A.S.V.); **"Jehovah der heerscharen, Hem zult gij heiligen; en laat Hem uw vreze zijn, en laat Hem uw verschrikking zijn."** – Jesaja 8:13 (A.S.V.); **"Houd iedereen in ere; heb al uw broeders lief; vrees God; eer de koning."** – 1 Petrus 2:17.

Woorden: *"...eer aan wie eer toekomt"* onze aandacht vestigen op wie wij zouden moeten eren, en Gods Woord antwoordt specifiek: **"De Koning nu der eeuwen, de onvergankelijke, de onzichtbare, de alleen wijze God, zij eer en heerlijkheid in alle eeuwigheid. Amen."** – 1 Timotheüs 1:17; **"Want ook de Vader oordeelt niemand, maar heeft heel het oordeel aan de Zoon gegeven, opdat allen de Zoon eren zoals zij de Vader**

eren. Wie de Zoon niet eert, eert de Vader niet, Die Hem gezonden heeft." – Johannes 5:22-23.

Uit de bovenstaande uitleg zien we dat de apostel Paulus zijn brief niet richt aan mensen die aan de zijlijn van de Theocratische organisatie staan om bij hen stil te staan en na te denken over de politieke macht. Hij schreef een brief aan getrouwe christenen die ermee instemden de wil van Jehovah te vervullen, en daarom richtte hij zich tot hen met de volgende woorden: **"Aan allen die in Rome zijn, geliefden van God en geroepen heiligen: genade zij u en vrede van God, onze Vader, en van de Heere Jezus Christus."** – Romeinen 1:7.

De religieuze geestelijkheid van het zogenaamde "Christendom" citeert ter wille van zelfzuchtig gewin de woorden van de apostel Paulus, geschreven in **1 Timotheüs 2:1-2**, waar de apostel christenen vraagt om te bidden voor alle mensen, voor koningen en machthebbers, zodat ze een rustig en vredig leven kunnen leiden. Op basis van deze woorden probeert de geestelijkheid te bewijzen dat er nog steeds politieke heersers zijn voor wie door de "hoogste macht" gebeden moet worden. Maar laten we ons de vraag stellen: is het juist te bidden voor hen die Jezus Christus bewust verwerpen als de Koning van de Nieuwe Wereld en de verkondiging van het evangelie van het Koninkrijk verhinderen? (**Psalmen 2:1-6**) We kunnen vol vertrouwen zeggen dat het bidden voor zulke heersende krachten op aarde een schending van de wil van Jehovah is, omdat Gods Woord zegt: **"Als iemand zijn broeder ziet zondigen, een zonde niet tot de dood, dan moet hij tot God bidden, en Hij zal hem het leven geven, namelijk aan hen die niet zondigen tot de dood. Er is een zonde tot de dood; daarvoor zeg ik niet dat hij moet bidden."** – **1 Johannes 5:16**. En wat is een zonde tot de dood? Dit is de vervulling van een bewuste zonde tegen de Heilige Geest, dat wil zeggen tegen de activiteit van Jehovah God, die Hij door Zijn Zoon Jezus Christus vervult (**Mattheüs 12:31, 32**). Daarom kan er geen juist gebed zijn voor de redding van hen die in Armageddon tot vernietiging zijn gedoemd omdat zij een bewuste zonde hebben begaan. **"En u, bid niet voor dit volk, hef voor hen geen geroep of gebed aan, dring niet bij Mij aan, want Ik zal niet naar u luisteren."** – **Jeremia 7:16**.

De apostel Paulus richtte zich in zijn boodschap tot degenen die in Gods zichtbare organisatie waren, en herinnerde hen eraan te bidden dat al haar leden een rustig en vredig leven zouden leiden in alle vroomheid en zuiverheid. Getrouwe christenen moeten hun gebeden en smeekbeden tot Jehovah God brengen voor de dienaren in de gemeente die door Hem zijn begiftigd met gezag in Zijn organisatie, zodat zij zich kunnen gedragen ten gunste van vrede, geestelijke gezondheid en voorspoed van de gehele gemeente (**Psalmen 122:3-9**). Ook vandaag bidden Gods mensen voor Jehovah's Koning Jezus Christus, zoals in de profetische woorden van David werd voorspeld: **"...men zal voortdurend voor Hem bidden, de hele dag zal men Hem zegenen. Zijn naam zal voor eeuwig blijven; zolang de zon er is, wordt zijn naam van kind tot kind voortgeplant. Zij zullen in Hem gezegend worden; alle heidenvolken zullen Hem gelukkig prijzen."** – **Psalmen 72:15, 17**. Jehovah God is de eeuwige Koning, en Jezus Christus is Zijn gezalfde Koning van de Nieuwe Wereld. In afwachting van de rechtvaardiging van de naam van Jehovah in Armageddon blijven getrouwe christenen voor deze koningen bidden en zeggen: **"Uw Koninkrijk kome. Uw wil geschiede, zoals in de hemel zo ook op de aarde."** – **Mattheüs 6:10**. Daarom moeten de woorden van de apostel Paulus in zijn brief aan Timoteüs in overeenstemming worden gebracht met de bovenstaande uitleg in Romeinen 13:1-3.

In de regel citeren de religieuze geestelijken, en vooral de klasse van de "slechte dienaar" en zijn vertegenwoordigers, als hun laatste argument dat Jehovah macht geeft aan heersers

over aardse Staten en hen als Zijn dienaren erkent, profetische woorden uit de Heilige Schrift over de babylonische koning Nebukadnezar en de perzische koning Cyrus (**Daniël 2:37, 38; 5:18, 19; Jeremia 27:5-13, 17; 2 Kronieken 36: 22, 23; Ezra 1:1, 2**). Gods Woord ontkent echter een dergelijke conclusie, omdat koningen Nebukadnezar en Cyrus slechts prototypen waren van de Koning Jezus Christus in het profetische beeld dat Jehovah schiep (**zie bijvoorbeeld Galaten 4:21-31; Hebreeën 7:1-28; 9:1-28; 1 Korinthe 10:11**). Trouwe christenen verwaarlozen de Bijbelse profetieën en hun betekenis niet (**1 Thessalonicenzen 5:20**).

Vaak, wanneer mensen hun geloof niet kunnen onderbouwen op basis van Gods Woord, proberen ze zichzelf te rechtvaardigen dat ze op deze manier zijn onderwezen door priesters, pastors, presbyters en dat ze allemaal zijn afgestudeerd aan theologische seminaries, daarom kunnen ze zich niet vergissen. Anderen zeggen dat hun dit is uitgelegd door een “getrouwe en verstandige dienaar” of een “bestuur orgaan”. Er moet worden opgemerkt dat geen persoon, geen organisatie of samenleving, ongeacht de naam, de tijd van bestaan, er voor Jehovah niet toe doet als hun leer in tegenspraak is met Gods Woord. Daarom gaf de apostel Paulus getrouwe christenen zo'n waarschuwing: **"Maar zelfs als wij, of een engel uit de hemel, u een evangelie zouden verkondigen, anders dan wat wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt."** – Galaten 1:8.

Op basis van bovenstaande lezing is het noodzakelijk te concluderen dat de apostel Paulus in het dertiende hoofdstuk aan de Romeinen schrijft over macht in Gods organisatie. Dat het "hoogste gezag" dat daarin wordt genoemd, God Jehovah, Jezus Christus, evenals de apostelen is, die de Heer met het grootste gezag in Zijn organisatie heeft begiftigd. Het is dit begrip van Gods Woord dat Gods Heilige Naam rechtvaardigt, verheerlijkt en verheft en niet toestaat dat er ook maar het minste compromis verschijnt tussen Zijn gewijde volk en de organisatie van satan de duivel.

Het artikel is gebaseerd op de theocratische literatuur
«Wachttorens Bijbel & Tractaat Genootschap»

Bijbelvertalingen werden gebruikt:

Herziene Statenvertaling, 2010

American Standard Version, 1901 (A.S.V.)